

Motion till riksdagen 2013/14:C397

av **Carin Runeson och Kurt Kvarnström (S)**

Försäkringsbolagens medicinska rådgivare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om försäkringsbolagens medicinska rådgivare.

Motivering

Försäkringsbolagens medicinska rådgivare står inte under tillsyn från Socialstyrelsen eller annan myndighet eftersom de arbetar som tjänstemän, antingen i ett anställningsförhållande eller som konsulter. I och med detta kan de inte bli föremål för myndighetskontroll.

Försäkringsbolagens medicinska rådgivare och försäkringsbranschen anser att de inte ska träffa patienten. Vid varje annan skada t.ex. på bilar och hus så besiktigas skadorna innan försäkringsbolagen fattar beslut.

I dag är verksamheten för försäkringsbolagens medicinska rådgivare en miljonindustri utan någon som helst kontroll. Omkring 150 läkare är verksamma som medicinska rådgivare och de gör tillsammans över 60 000 bedömningar om året. Deras tjänstgöring för bolagen kan vara så omfattande att intäkterna från denna verksamhet kan överstiga den lön läkaren har från sin tjänst inom landstinget.

Omsättningen på försäkringsläkarna är låg och rekryteringen sker oftast efter rekommendation av redan anlitad försäkringsläkare, och det finns dessutom läkare som tar åt sig uppdrag som förtroendeläkare för flera olika försäkringsbolag vid sidan av sin ordinarie tjänst.

Förhållandet att samme läkare upprätthåller dels en tjänst som är underställd ansvar inför Socialstyrelsen vid landstinget, oftast med nyckelfunktioner inom vissa specialiteter, och dels en tjänst utan ansvar vid försäkringsbolag i arbete som medicinska rådgivare kan vara vilseledande och förtroendeskadligt för tjänsten på landstinget. Som förstärkning av denna motsättning fram-

Fel! Okänt namn på

står det förhållandet att dessa läkare regelmässigt vittnar till bolags förmån i rättsliga processer i domstol.

Det måste vara en allvarlig motsättning i att en tjänsteman som med skattemedel har sin tjänst och försörjning inom landstinget samtidigt innehar privat tjänst som innebär partstagande mot samma allmänhet.

Dessutom kan de framhålla sin tjänsteställning inom landstinget för att ge tyngd åt sin uppfattning, vilket kan medföra att den medicinska rådgivaren inför domstol kan ge sken av att han eller hon blir talesman för såväl kliniken som sjukhusets uppfattning i vissa sakfrågor.

Med hänvisning till ovanstående föreslår vi att en översyn görs av de medicinska rådgivarnas roll och medverkan i försäkringsärenden.

Stockholm den 2 oktober 2013

Carin Runeson (S)

Kurt Kvarnström (S)